

ภาคผนวก

พระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี
พ.ศ. 2539

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการปราบปรามการค้าประเวณี

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี
พ.ศ. 2539"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2503

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

"การค้าประเวณี" หมายความว่า การยอมรับการกระทำชำเราหรือการยอมรับการกระทำ
อื่นใด หรือการกระทำอื่นใดเพื่อสำเร็จความใคร่ในทางกามารมณ์ของผู้อื่น อันเป็นการสำส่อน
เพื่อสินจ้างหรือประโยชน์อื่นใด ทั้งนี้ไม่ว่าผู้ยอมรับการกระทำและผู้กระทำจะเป็นบุคคลเพศ
เดียวกันหรือคนละเพศ

"สถานการค้าประเวณี" หมายความว่า สถานที่ที่จัดไว้เพื่อการค้าประเวณีหรือยอมให้มี
การค้าประเวณี และให้หมายความรวมถึงสถานที่ที่ใช้ในการติดต่อหรือจัดหาบุคคลอื่นเพื่อกระทำ
การค้าประเวณีด้วย

"สถานแรกรับ" หมายความว่า สถานที่ที่ทางราชการจัดให้มีขึ้น หรือสถานที่ที่มูลนิธิ
สมาคม หรือสถาบันอื่น จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อรับผู้รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพไว้
เป็นการชั่วคราวเพื่อพิจารณาวิธีการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพให้เหมาะสมสำหรับแต่ละบุคคล

"สถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ" หมายความว่า สถานที่ที่ทางราชการจัดให้มีขึ้น
หรือสถานที่ที่มูลนิธิ สมาคม หรือสถาบันอื่นจัดตั้งขึ้น เพื่อคุ้มครองสวัสดิภาพและพัฒนาอาชีพ
แก่ผู้รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพตามพระราชบัญญัตินี้

"การคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ" หมายความว่า การอบรมฟื้นฟูจิตใจ การบำบัดรักษาโรค การฝึกอบรมและพัฒนาอาชีพ ตลอดจนพัฒนาคุณภาพชีวิต

"กรรมการ" หมายความว่า กรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ หรือกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพประจำ จังหวัด แล้วแต่กรณี

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 ผู้ใดเข้าติดต่อ ชักชวน แนะนำตัว ติดตาม หรือรับเรี่ยรายบุคคลตามถนนหรือสาธารณสถาน หรือกระทำการดังกล่าวในที่อื่นใด เพื่อการค้าประเวณีอันเป็นการเปิดเผยและน่าอับอายหรือเป็นที่เดือนร้อนราคาแก่สาธารณชน ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน หนึ่งพันบาท

มาตรา 6 ผู้ใดเข้าไปมั่วสุมในสถานการค้าประเวณีเพื่อประโยชน์ในการค้าประเวณีของตนเองหรือผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งได้กระทำเพราะถูกบังคับหรือตกอยู่ภายใต้อำนาจซึ่งไม่สามารถจะหลีกเลี่ยง หรือขัดขืนได้ ผู้กระทำไม่มีความผิด

มาตรา 7 ผู้ใดโฆษณาหรือรับโฆษณา ชักชวน หรือแนะนำด้วยเอกสาร สิ่งพิมพ์ หรือกระทำให้แพร่หลายด้วย วิธีใดไปยังสาธารณะในลักษณะที่เห็นได้ว่าเป็นการเรียกร้องหรือการติดต่อเพื่อการค้าประเวณีของตนเองหรือผู้อื่นต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ หกเดือนถึงสองปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 8 ผู้ใดกระทำชำเราหรือกระทำอื่นใดเพื่อสำเร็จความใคร่ของตนเองหรือผู้อื่น แก่บุคคลอายุกว่าสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปด ปีในสถานการค้าประเวณี โดยบุคคลนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสามปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหกหมื่นบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำแก่เด็กอายุไม่เกินสิบห้าปี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สอง ปีถึงหกปี และปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงหนึ่งแสนสองหมื่นบาท

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำต่อคู่สมรสของตน โดยมีใจเพื่อสำเร็จความใคร่ของผู้อื่น ผู้กระทำ ไม่มีความผิด

มาตรา 9 ผู้ใดเป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือชักพาไปซึ่งบุคคลใดเพื่อให้บุคคลนั้นกระทำการค้าประเวณีแม้บุคคล นั้นจะยินยอมก็ตาม และไม่ว่าการกระทำต่าง ๆ อันประกอบเป็นความผิดนั้น

จะได้กระทำภายในหรือนอกราชอาณาจักร ต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับ ตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำแก่บุคคลอายุกว่าสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปี ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสามแสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงสี่แสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง หรือวรรคสาม เป็นการกระทำโดยใช้อุบาย หลอกลวง ชูเชิญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการใดๆ ผู้กระทำต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ใน วรรคหนึ่ง วรรคสอง หรือวรรคสาม หนึ่งในสามแล้วแต่กรณี

ผู้ใดเพื่อให้มีการกระทำการค้าประเวณี รับตัวบุคคลซึ่งตนรู้ว่ามีผู้จัดหา ล่อไป หรือชักพาไปตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม หรือวรรคสี่ หรือสนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าวต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรค สาม หรือวรรคสี่ แล้วแต่กรณี

มาตรา 10 ผู้ใดเป็นบิดา มารดา หรือผู้ปกครองของบุคคลซึ่งมีอายุยังไม่เกินสิบแปดปีรู้ว่าการกระทำความผิดตาม มาตรา 9 วรรคสอง วรรคสาม หรือวรรคสี่ ต่อผู้อยู่ในความปกครองของตน และมีส่วนร่วมรู้เห็นเป็นใจให้มีการกระทำความผิดนั้น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปีและปรับตั้งแต่แปดหมื่นบาทถึงสี่แสนบาท

มาตรา 11 ผู้ใดเป็นเจ้าของกิจการการค้าประเวณี ผู้ดูแล หรือผู้จัดการกิจการการค้าประเวณี หรือสถาน การค้าประเวณี หรือเป็นผู้ควบคุมผู้กระทำการค้าประเวณีในสถานการค้าประเวณี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงสามแสนบาท

ถ้ากิจการหรือสถานการค้าประเวณีตามวรรคหนึ่งมีบุคคล ซึ่งมีอายุกว่าสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปีทำการค้าประเวณีอยู่ด้วย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสามแสนบาทถ้ากิจการหรือสถานการค้าประเวณีตามวรรคหนึ่งมีเด็กอายุยังไม่เกินสิบ ห้าปีทำการค้าประเวณีอยู่ด้วย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปีและปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงสี่แสนบาท

มาตรา 12 ผู้ใดหน่วงเหนี่ยว กักขัง กระทำด้วยประการใดให้ผู้อื่นปราศจากเสรีภาพในร่างกายหรือทำร้าย ร่างกาย หรือชูเชิญด้วยประการใด ๆ ว่าจะใช้กำลังประทุษร้ายผู้อื่น เพื่อข่มขืน

ใจให้ผู้อื่นนั้นกระทำการค้าประเวณี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงสี่แสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำ

(1) ได้รับความอันตรายสาหัส ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต

(2) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

ผู้ใดสนับสนุนในการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง แล้วแต่กรณีถ้าผู้กระทำความผิดหรือผู้สนับสนุนการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือเจ้าหน้าที่ในสถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามแสนบาทถึงสี่แสนบาท

มาตรา 13 ถ้าบิดา มารดา หรือผู้ปกครองของผู้กระทำความผิดตาม มาตรา 5 มาตรา 6 หรือ มาตรา 7 มีส่วนร่วมรู้เห็นเป็นใจให้บุคคล ผู้อยู่ในความปกครองกระทำการค้าประเวณี เมื่อคณะกรรมการคุ้มครองและ พัฒนา อาชีพมีคำขอให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลให้ถอนอำนาจปกครอง ของบิดา มารดา หรือผู้ปกครองของผู้นั้นเสีย และแต่งตั้ง ผู้ปกครองแทนบิดา มารดา หรือผู้ปกครองนั้น

ในกรณีที่ศาลจะตั้งผู้ปกครองตามวรรคหนึ่ง และศาลเห็นว่าไม่มีผู้เหมาะสมที่จะปกครอง ผู้กระทำความผิด ศาลจะตั้งผู้อำนวยการสถานแรกรับ หรือผู้อำนวยการสถานคุ้มครองและพัฒนา อาชีพที่ผู้กระทำความผิดนั้นอยู่ใน เขตอำนาจ เป็นผู้ปกครองของผู้กระทำความผิดก็ได้

ให้นำบทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เกี่ยวกับการตั้ง ผู้ปกครอง มาใช้ บังคับกับการตั้งผู้ปกครอง ตาม มาตรา นี้ด้วยโดยอนุโลม

มาตรา 14 ให้มีคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ เรียกโดยย่อว่า ก.ค.อ. ประกอบด้วยปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรม ประชาสงเคราะห์ อธิบดีกรม การปกครอง อธิบดีกรมการจัดหางาน อธิบดีกรมการพัฒนาชุมชน อธิบดีกรมการศึกษา นอกโรงเรียน อธิบดีกรมควบคุม โรคติดต่อ อธิบดีกรมตำรวจ อธิบดีกรม พัฒนาฝีมือแรงงาน อธิบดีกรมสามัญศึกษา อธิบดีกรมอาชีวศึกษา เลขาธิการ คณะกรรมการการ ประถม ศึกษาแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริม และประสานงานเยาวชนแห่งชาติหรือรอง อธิบดีหรือ รองเลขาธิการ ซึ่งอธิบดีหรือเลขาธิการดังกล่าวข้างต้นมอบหมาย ผู้แทนศาล เยาวชนและ ครอบครัวกลาง ผู้แทนคณะกรรมการส่งเสริม และประสานงานสตรีแห่งชาติ และผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกินเจ็ดคนเป็นกรรมการ ผู้อำนวยการ สำนักงาน คณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ประธานกรรมการ

แต่งตั้งผู้ช่วย เลขานุการ ได้ไม่เกินสองคน กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นผู้มีความรู้ และประสบการณ์เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณี และอย่างน้อยห้าคนให้ แต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งดำเนินงานในองค์กรเอกชน ที่เกี่ยวข้องในด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณี

มาตรา 15 ให้ ก.ค.อ. มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(1) กำหนดนโยบายการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ รวมทั้งการพัฒนา คุณภาพชีวิตของผู้ค้าประเวณี

(2) ประสานแผนงาน โครงการ ระบบงาน และกำหนดแนวทาง ปฏิบัติร่วมกันกับส่วนราชการและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องในการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี

(3) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการ ปรับปรุงการปฏิบัติราชการหรือแผนงานของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในเรื่องที่ เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี

(4) เสนอแนะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และการจัดตั้งสถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพของทางราชการ

(5) เสนอแนะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณ เพื่อสนับสนุนการดำเนินการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ

(6) เสนอแนะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขในการปฏิบัติตาม มาตรา 26

(7) เสนอแนะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการวางระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งเกี่ยวกับการดำเนินงานของสถานแรกรับและสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ

(8) วางระเบียบเกี่ยวกับการรับตัวและดูแลผู้ถูกควบคุมตาม มาตรา 32

(9) วางระเบียบ เกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการส่งตัวบุคคลไปยังสถานแรกรับและสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ ตลอดจนการกำหนดระยะเวลาในการรับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพในสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ

(10) ดำเนินการอื่นในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 16 ให้มีคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพประจำ จังหวัด เรียกโดยย่อว่า ก.ค.อ. จังหวัด ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด หรือรองผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย เป็นประธาน กรรมการ ปลัดจังหวัด หรือผู้แทนจัดหางานจังหวัด หรือผู้แทนหัวหน้าตำรวจ จังหวัด หรือผู้แทนพัฒนาการจังหวัด หรือผู้แทนศึกษาธิการจังหวัด หรือผู้แทนสามัญศึกษาจังหวัดหรือผู้แทน ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดหรือผู้แทน ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษา

นอกโรงเรียน จังหวัดหรือผู้แทนสาธารณสุขจังหวัด หรือผู้แทน แรงงานและสวัสดิการสังคม จังหวัดหรือผู้แทนอัยการจังหวัดหรือผู้แทน และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งไม่เกิน เจ็ดคนเป็นกรรมการ และให้ประชาสงเคราะห์จังหวัดเป็นกรรมการ และเลขานุการ กรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์ เกี่ยวกับการป้องกัน และแก้ไขปัญหาการค้าประเวณี และอย่างน้อยห้าคนให้แต่งตั้ง จากผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งดำเนินงานในองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องในด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา การค้าประเวณี

มาตรา 17 ให้ ก.ค.อ. จังหวัดมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(1) เป็นศูนย์กลางในการประสานงานระหว่างภาครัฐบาลและภาค เอกชน ทั้งในด้านข้อมูล ทรัพยากร และการปฏิบัติงานในการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีของจังหวัด

(2) ส่งเสริมและสนับสนุนการปฏิบัติงานในการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี ทั้งของภาครัฐบาลและภาคเอกชนในพื้นที่ของ จังหวัด

(3) พิจารณาเสนอแนะต่อ ก.ค.อ. เพื่อแก้ไขปรับปรุง หรือวาง ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่ง ที่เกี่ยวข้องในการป้องกันและปราบปรามการค้า ประเวณีของจังหวัด

(4) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่ ก.ค.อ. มอบหมาย

มาตรา 18 กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ สามปี กรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ แต่ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

มาตรา 19 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตาม มาตรา 18 กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(1) ตาย

(2) ลาออก

(3) รัฐมนตรีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งมีอำนาจแต่งตั้ง แล้วแต่กรณี ให้ออก

(4) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือ

(5) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษ สำหรับความผิดที่ได้ กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา 20 ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ และมีการแต่งตั้งผู้อื่น เป็นกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิแทน ให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรง ตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับ วาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา 21 ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิดำรงตำแหน่งครบวาระ แล้วแต่ยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการ แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่

มาตรา 22 การประชุมของ ก.ค.อ. หรือ ก.ค.อ. จังหวัด ต้องมี กรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะ เป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติ หน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่ง เป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่ง ให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุม มีสิทธิออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง เป็นเสียงชี้ขาด กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียเป็นการส่วนตัวในเรื่องใดกรรมการผู้นั้นไม่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนน ในเรื่องนั้น

มาตรา 23 ก.ค.อ. หรือ ก.ค.อ. จังหวัด จะแต่งตั้งคณะอนุ กรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างใด อย่างหนึ่งตามที่ ก.ค.อ. หรือ ก.ค.อ.จังหวัดมอบหมายก็ได้ และให้นำ มาตรา 22 มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะอนุกรรมการด้วยโดยอนุ โลม

มาตรา 24 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ ก.ค.อ. หรือ ก.ค.อ. จังหวัดหรือ คณะอนุกรรม การที่ ก.ค.อ. หรือ ก.ค.อ. จังหวัด มอบหมาย มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่ง เอกสารหรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามความจำเป็น

มาตรา 25 ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพในกรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม และให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (1) รับผิดชอบในงานธุรการของ ก.ค.อ.
- (2) ประสานงานและร่วมมือกับส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง ในการดำเนินงาน เกี่ยวกับการคุ้มครอง การพัฒนาอาชีพ และการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี
- (3) จัดให้มีการฝึกอบรมและพัฒนาอาชีพ
- (4) ส่งเสริมอาชีพและจัดหางานให้แก่ผู้ซึ่งได้รับการฝึกอบรม และพัฒนาอาชีพตาม (3)

(5) รวบรวมผลการวิเคราะห์ วิจัย ดำเนินการติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติตามนโยบาย แผนงานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง แล้วรายงานผล ให้ ก.ค.อ. ทราบ

(6) ปฏิบัติตามมติของ ก.ค.อ. หรือตามที่ ก.ค.อ. มอบหมาย

มาตรา 26 มูลนิธิ สมาคม หรือสถาบันอื่นตามที่กำหนดใน กฎกระทรวงที่ประสงค์จะจัดตั้งสถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดี

การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 27 เมื่ออธิบดีอนุญาตให้ตั้งสถานแรกรับหรือสถานคุ้มครอง และพัฒนาอาชีพแล้ว ให้ดำเนินการตาม มาตรา 28

ในกรณีที่อธิบดีไม่อนุญาตให้ผู้ขออนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการไม่อนุญาต คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา 28 ให้อธิบดีกำหนดท้องที่ที่อยู่ในเขตรับผิดชอบของสถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพที่จัดตั้งขึ้น โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร อธิบดีอาจเปลี่ยนแปลงท้องที่ที่อยู่ในเขตรับผิดชอบของสถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพก็ได้ โดยประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 29 เมื่อปรากฏว่ามูลนิธิ สมาคม หรือสถาบันอื่นที่ได้รับอนุญาตตาม มาตรา 26 ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับของทางราชการ ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้มูลนิธิ สมาคม หรือ สถาบันอื่นดังกล่าวระงับการกระทำ ปรับปรุง แก้ไข หรือปฏิบัติให้ถูกต้องตามที่แจ้งไปภายในเวลาที่กำหนด

ในกรณีที่มูลนิธิ สมาคม หรือสถาบันอื่นไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติตาม คำสั่งแต่ไม่ทันภายในเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่งโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้ากระทำการแทนเพื่อให้เป็นไปตามคำสั่งนั้นได้ และให้มูลนิธิ สมาคม หรือสถาบันอื่นนั้นเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการนี้

ค่าใช้จ่ายตามวรรคสอง ให้หมายความรวมถึงค่าใช้จ่ายตามความจำเป็นและสมควรตามที่อธิบดีกำหนด

ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าไม่อาจกระทำการตามวรรคสองได้ หรือแม้ว่าจะได้กระทำการตามวรรคสองแล้วก็ตาม แต่มูลนิธิ สมาคม หรือสถาบันอื่นนั้นก็ยังไม้อาจดำเนินกิจการต่อไปได้เอง หรือถ้าจะให้ดำเนินการต่อไปอาจเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่ผู้รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ

ที่อยู่ในสถานแรกรับหรือ สถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพดังกล่าว ให้เสนออธิบดีเพื่อพิจารณา
สั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ในกรณีที่การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับของทางราชการ
เป็นความผิดร้ายแรงที่อธิบดีเห็นว่าไม่สมควรสั่งการตาม วรรคหนึ่งหรือวรรคสองเสียก่อน ก็ให้
อธิบดี มีอำนาจพิจารณาสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้

มาตรา 30 มูลนิธิ สมาคม หรือสถาบันอื่นที่ได้รับอนุญาตตาม มาตรา 26 ซึ่งถูกสั่งเพิกถอน
ใบอนุญาต ตาม มาตรา 29 มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตต่อรัฐมนตรีเป็นหนังสือภายใน
สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต และในระหว่างรอการวินิจฉัยของ
รัฐมนตรีให้ดำเนินการ ต่อไปได้

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา 31 ในกรณีที่รัฐมนตรีมีคำวินิจฉัยเป็นที่สุดให้เพิกถอนใบอนุญาตตาม มาตรา 26
ให้พนักงานเจ้าหน้าที่โดยได้รับอนุมัติจากอธิบดี ดำเนินการส่งผู้รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ
ไปยังสถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพอื่น

ในกรณีที่ส่งผู้รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพไปยังสถานแรกรับหรือ สถานคุ้มครอง
และพัฒนาอาชีพของ มูลนิธิ สมาคม หรือสถาบันอื่นต้องได้รับ ความยินยอมจากสถานแรกรับ
หรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพนั้นด้วย

มาตรา 32 ในกรณีที่ต้องมีการควบคุมตัวผู้ต้องหาหรือจำเลยใน ความผิดตาม มาตรา 5
หรือมาตรา 6 ในระหว่างการสอบสวนของพนักงานสอบสวนหรือในระหว่างการพิจารณาคดี
ของศาลให้กระทำได้ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง แต่ให้ควบคุมตัว
ผู้ต้องหาหรือจำเลยนั้นไว้ต่างหากจากผู้ต้องหาหรือจำเลยอื่น หรือจะขอให้กรมประชาสงเคราะห์
เป็นผู้ดูแลผู้ถูกควบคุมตามระเบียบที่ ก.ค.อ. กำหนดก็ได้

มาตรา 33 ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตาม มาตรา 5 หรือ มาตรา 6 เป็นบุคคลอายุยังไม่เกิน
สิบแปดปี และไม่ปรากฏว่าต้องหาหรืออยู่ในระหว่างถูกดำเนินคดีในความผิดฐานอื่น ซึ่งเป็น
ความผิดที่มีโทษจำคุกหรือต้อง คำพิพากษาให้จำคุก ให้พนักงานสอบสวนในกรณีที่ได้เปรียบเทียบ
คดีแล้วแจ้งกรมประชา สงเคราะห์เพื่อดำเนินการจัดส่งตัวผู้นั้นไปเพื่อ รับการดูแลในสถานแรกรับ
ที่มีเขตรับผิดชอบ

กรณีตามวรรคหนึ่งหากเป็นบุคคลอายุกว่าสิบแปดปี ถ้าบุคคลนั้น ประสงค์ที่จะได้รับ
การคุ้มครองและพัฒนา อาชีพในสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพให้พนักงานสอบสวนแจ้ง
ยังกรมประชาสงเคราะห์เพื่อดำเนินการ จัดส่งตัวผู้นั้น ไปเพื่อรับการดูแลในสถาน แกรับที่มี
เขตรับผิดชอบ

มาตรา 34 ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตาม มาตรา 5 มาตรา 6 หรือ มาตรา 7 เป็นบุคคลอายุยังไม่เกิน สิบแปดปี เมื่อศาลได้พิจารณาถึงประวัติ ความประพฤติ สถิติปัญญา การศึกษาอบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิต อาชีพ และสิ่งแวดล้อมของผู้นั้นแล้วเห็นว่าไม่สมควรพิพากษาลงโทษ แต่ควรให้ผู้กระทำความผิดได้รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพแทนการลงโทษ ก็ให้กรมประชา สงเคราะห์รับตัวผู้กระทำความผิดเพื่อดำเนินการจัดส่งตัวผู้ นั้นไปเพื่อรับการดูแล ในสถานแรกรับที่มีเขตรับผิดชอบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา กรณีตามวรรคหนึ่ง หากเป็นบุคคล อายุกว่าสิบแปดปี ถ้าบุคคลนั้นประสงค์ที่จะได้รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ ในสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพและศาลเห็นสมควรให้กรมประชาสงเคราะห์รับตัวผู้กระ ทำความผิด เพื่อดำเนินการจัดส่งตัวผู้ นั้นไปเพื่อรับการดูแลในสถานแรกรับที่มีเขตรับผิดชอบภายใน สิบห้าวันนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา

ในกรณีที่ศาลพิพากษาลงโทษผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง และศาลเห็นสมควรให้ ผู้กระทำความผิดรับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพด้วย ก็ให้กรมประชาสงเคราะห์รับตัวผู้กระ ทำ ความผิดเพื่อดำเนินการจัดส่งตัวผู้ นั้นไป เพื่อรับการดูแลในสถานแรกรับที่มีเขตรับผิดชอบภายใน สิบห้าวัน นับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา และให้ผู้กระทำความผิดอยู่ในความควบคุม ของสถานแรกรับ และสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ

มิให้นับระยะเวลาที่ควบคุมตัวผู้กระทำความผิดตามวรรคสามเข้าใน กำหนดระยะเวลาที่อยู่ ในความดูแลของสถานแรกรับและระยะเวลาที่รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพของสถานคุ้มครอง และพัฒนาอาชีพ

หลักเกณฑ์และวิธีการรับตัวผู้กระทำความผิดจากศาล เพื่อดำเนินการจัดส่งตัวผู้ นั้นไป เพื่อรับการดูแลในสถานแรกรับที่มีเขตรับผิดชอบให้เป็น ไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด โดยความเห็นชอบของ ก.ค.อ.

มาตรา 35 ให้สถานแรกรับพิจารณาบุคลิกภาพ พื้นฐานการศึกษา อบรม สาเหตุการกระทำ ความผิด และทดสอบแนวคิดแล้วพิจารณาจัดส่งตัวผู้ อยู่ในความดูแลตาม มาตรา 33 หรือ มาตรา 34 ไปยังสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพที่เหมาะสมเพื่อให้การคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ ภายในระยะเวลา ตามระเบียบที่ ก.ค.อ. กำหนด แต่ต้องไม่เกินหกเดือนนับแต่วันที่รับตัวผู้ นั้นไว้ ภายใต้บังคับ มาตรา 34 วรรคสาม ในกรณีที่สถานแรกรับพิจารณา แล้วเห็นว่ายังไม่มีความจำเป็น จะต้องส่งผู้ นั้นไปรับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ จะไม่ส่งตัวผู้ นั้นไปยังสถานคุ้มครอง และพัฒนาอาชีพก็ได้ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ค.อ.กำหนด

มาตรา 36 หลักเกณฑ์และวิธีการส่งตัวบุคคลไปเพื่อรับการดูแล ในสถานแรกรับ ตามมาตรา 33 และ มาตรา 34 และการส่งตัวไปเพื่อรับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพใน สถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพตาม มาตรา 35 ให้เป็นไป ตามระเบียบที่ ก.ค.อ.กำหนด

มาตรา 37 ผู้รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพต้องอยู่รับการคุ้มครอง และพัฒนาอาชีพ ในสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพตามระเบียบที่ ก.ค.อ. กำหนด เป็นเวลาไม่เกินสองปีนับแต่วันที่ สถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพรับตัวไว้

มาตรา 38 ในระหว่างที่รับการดูแลในสถานแรกรับหรือรับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ ในสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ ถ้าผู้ใดหลบหนีออกนอกสถานแรกรับหรือสถานคุ้มครอง และพัฒนาอาชีพให้เจ้าหน้าที่ของสถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพมีอำนาจหน้าที่ ออกติดตามตัวผู้หนีเพื่อส่งตัวกลับไปยังสถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพได้ แล้วแต่กรณี ในกรณีนี้สถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพจะร้องขอ ให้เจ้าหน้าที่ ตำรวจช่วยดำเนินการให้ด้วยก็ได้

เมื่อบุคคลใดได้รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพครบกำหนดเวลาแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ ของสถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพดำเนินการจัดส่งบุคคลนั้นกลับไปยังถิ่นที่อยู่ หรือภูมิลำเนาของผู้หนี เว้นแต่ ก.ค.อ. เห็นสมควรจะดำเนินการเป็นอย่างอื่น

มาตรา 39 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(1) เข้าไปในสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการใน เวลากลางวันและกลางคืน เพื่อตรวจตราการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(2) นำผู้ถูกล่อลวงหรือถูกบังคับให้ทำการค้าประเวณีซึ่งยินยอมให้นำตัวไปรับ การคุ้มครอง และพัฒนาอาชีพ ส่งพนักงานสอบสวนเพื่อพิจารณา ดำเนินการหาตัวผู้กระทำความผิด มาดำเนินการต่อไป ทั้งนี้โดยให้นำความใน มาตรา 33 มาใช้บังคับกับการส่งตัวผู้ค้าประเวณี ไปรับการดูแลในสถาน แกรับด้วยโดยอนุโลม

มาตรา 40 ให้กรรมการ อนุกรรมการ และพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา 41 ผู้ใดฝ่าฝืนไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้ปฏิบัติตาม มาตรา 39 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกิน หนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 42 ในระหว่างที่ยังมิได้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ ให้กรมประชาสงเคราะห์มีอำนาจหน้าที่ตาม มาตรา 25

มาตรา 43 ให้สถานสงเคราะห์ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติปราช การค้าประเวณี พ.ศ. 2503 เป็นสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพตาม พระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้รับการสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัติปรมการค่าประเวณี พ.ศ. 2503 ซึ่งยังคงรับ
การสงเคราะห์อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับรับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพต่อไปจนกว่า
จะครบระยะเวลาที่อธิบดีได้กำหนดไว้

มาตรา 44 บรรดาประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งที่ออก ตามพระราชบัญญัติ
ปรมการค่า ประเวณี พ.ศ. 2503 ให้ยังคงใช้บังคับได้ ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติ
ทั้งนี้จนกว่าจะมีประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 45 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการ สังคมรักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงและประกาศ
เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ บรรหาร ศิลปอาชา นายกรัฐมนตรี

บรรหาร ศิลปอาชา

นายกรัฐมนตรี